

Julebrev år 2000

År 0. En helt ny tid har taget sin begyndelse!

Katastrofen udeblev. Dommedagsprofetierne blev gjort til skamme - igen. Alting ligner fortsat sig selv – næsten. Glæden fulgte med. Glæden over livet, vores liv.

Allerede anden vinter i Lyngby. Den beslutning var bare helt rigtig.

Sommertur til Rhonedalen i Frankrig. Vi besluttede at tage færgen via Gedser-Rostock. Turen gennem Tyskland blev mere behagelig. Vi slap for Kasselbjergene og vi fik masser af nye oplevelser. Mulhouse – Grenoble. Gensyn med egne vi før har besøgt. En lukket campingplads, som dog åbnede sig for os – en naturistplads. Også en af sommerens oplevelser! Cairanne med besøg hos vinbonden, som så ofte har opfordret til et besøg af længere varighed. Årets clou. Vi planlagde 3 dage, men endte med en hel uge på den gæsfrie gård. Under de skyggende platantræer boede vi med udsigt over vinmarker til Mount Ventoux. Byer som Nyons, Vasqueras, Gigondas og Carpentras gav på vores vej et dejligt møde med en oprindelig del af Frankrig. Et Frankrig som vi troede forsvundet i turismens masseoptog for 15 år siden. Her var det rigtige Frankrig, markeder med alle de vidunderlige grøntsager, fisk og oste i overflod. Avignon, ofte forbigået nu vores sydligste vendepunkt, skulle opleves. Byen, med Pavernes palads, omkranset af byens mure som et stærkt forsvarsværk. Gamle huse, smalle stræder, små butikker og et teater som en miniature af Det kgl. i København. Campingplads lige over for Pont d'Avignon som slutter halvt ude i floden. Markedsplads med turister én masse. Ude mod vest fandt vi Cusclan, for os et helt nyt bekendtskab i vinens verden. Et kooperativ står for hele egnens vinproduktion i mindst tre forskellige pragtudgaver. Smag selv og bliv overbevist. Hjemtur langs Rhonefloden. Tournon med tvillingebyen Tain l'Hermitage giver som altid vederkvægende husly et par dage. Her tiltrækker Valrhonachokolade vores opmærksomhed igen og igen. Videre til Bourgogne, hvor vi som så mange gange før slår os ned i Savigny les Beaune – for os stedet, hvor man slutter enhver frankrigsferie, således også i år. Men hvilken slutning? Opkald på mobilen – hvor er I ?? Vore svenske venner fra By, 2.500 km herfra !! Af alt i verden – Eilerth og Carina. De er i Alsace, bare 300 km borte. Starter motorcyklerne, vejret er alligevel ikke godt. Gensynsglæde af dimensioner. Pragtdage, stjerne restauranter og hygge i metermål – god mad, god vin og gode venner. Således smiler livet.

Henriette & Rene tog fuser på os allesammen. Første overraskelse – gravid med forventet nedkomst i oktober. Anden overraskelse – hus i Veksø, indflytning i marts. Invitation til Rene's 30 års fødselsdag, som viste sig at indeholde den tredje overraskelse – bryllup på Stenløse rådhus. Sådan gør man det – bravo! Hele familien, alle vennerne og sommeren til trods – det blev bare dagen, sommer med sol og varme og helstegt pattegris på grillen. Sikken en fest.

Og tiden kom, da hun skulle føde! Den 12. oktober blev vi bedsteforældre. På sygehuset i Hillerød så en lille pige for første gang dagens lys. De stolte forældre kunne fortælle om 52 cm længde og 3150 gram vægt. Velkommen til verden lille

Signe, vi glæder os allerede til at vise dig, hvordan den ser ud – din og vores verden.

Overraskelserne var ikke forbi. Også Birgitte går sine egne veje – igen. Et længe truende udbrud manifesterer sig. Nyt job! En helt anden genre. Springbrædt til noget helt andet. Receptionist – blæksprutte – arkiv – telefon – kantine og alles kæledække. Birgitte har taget virksomhedens 25 m/k med storm. Hvilken udvikling at iagttage. Når der pludselig er match mellem behov og tilbud er oplevelsen helt sublim. Den lille virksomhed har aldrig tidligere haft nogen til at varetage alle dagens små rutiner. Man søgte – og fik Birgitte. Set udefra, det helt rigtige valg. Vi glæder os enormt til at høre mere fra den front.

Vi gamle er blevet ældre. Fru Kirsten i Knabstrup er fortsat ved godt mod. Passer sit store hus, sine høns, sin hund og sin have. Bentøjet er ikke så godt, men en el-cykel har øget aktionsradius og givet mulighed for lokale indkøb. Til stor fornøjelse er det også at tage bussen til såvel Mørkøv som Jyderup. Flinke chauffører, som hjælpere når rollatoren skal op og ned fra bussen. Dejligt at den slags endnu kan lade sig gøre i det stressede Danmark. Desværre er det nok kun på landet man oplever den form for medmenneskelig assistance.

Fru Ruth i Bagsværd er både rask og rørig. Klarer uden hjælp sig selv i alle henseender. Jævnlig visit skaber hyggelige stunder såvel her som hisset.

Farbror Vagn inviterede på fødselsdag. 70 år. Samlede hele familien i Høng. Et godt gensyn med mange som alt for længe blot har befundet sig på anetavlen – tak for det Vagn!

Selv suser vi rundt og har travlt. Synes det er mærkværdigt, at vi ikke kan nå alting. Vores energi kommer fra kunst og kultur – en unik verden af oplevelser. Såvel på scenen som i mere ydmyge lokaler. Brag af solister og ensembler. Vi lytter og vi nyder. Mødes med kunstnere. Glas, maleri og keramik – vi er til det hele. Og vores kære Langeland? Det har ikke trukket de store vekslers i året løb. Det meste hviler i sig selv. Efteråret har sædvanen tro budt på sammenkomst med dejlige mennesker vi har lært at kende omkring os. Årets lejere er de gode velkendte tyske familier som vi har lært at sætte så stor pris på. Vores ambitioner om udlejning er opfyldte, nu ønsker vi langsomt helt at overtage huset, men det haster ikke.

Og så alt det jeg ikke huskede at få med. Vinsmagning, pragtmiddage, petanque og bumlerweekends i campingvognen. Kanoture, spadsereture og gymnastik.

Louisiana med Per Kirkeby. Aftener på altanen og glæden ved samvær med dejlige mennesker. Vores liv er godt.

Vi ønsker af hele vort hjerte, at alle modtagere af dette brev, sammen med os, vil glædes over livet og den tilstundende jul. Glædes over alle de små ting, som hver især måske ikke betyder så meget, men som tilsammen giver en rigdom der kun opnås ved medleven og medvirken i livets underfundige mangfoldighed.

Ønsket om en rigtig glædelig jul og et godt nytår sendes hermed til alle jer som trofast gider at holde fast i det vi kalder venskab.

Mange kærlige hilsner fra

Susanne og Jørgen